यदोस्तु यादवा जाता स्तुर्व्वसोर्यवनाः स्मृताः । द्रुह्योः सुतास्तु वैभोजा अनोस्तु म्लेच्छजातयः ।
पूरोस्तु पौरवो वंशो यत्र जातोऽसि पार्थिव । इदं वर्षसहस्राणि राज्यं कारयितुं वशी ।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि ययात्युपाख्यानं समाप्त मितिपञ्चाशीतोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं स नाहुषो राजा ययातिः पुत्त्रमीप्सितं । राज्येऽभिषिच्य मुदितो वानप्रस्थोऽभवन्मुनिः । २५३५
उषित्वा च वने वासं ब्राह्मणैः शंसितव्रतः । फलमूलाशनो दान्तस्ततः स्वर्गमितो गतः ।
स गतः स्वर्निवासन्तं निवसन्मुदितः सुखी । कालेन नातिमहता पुनः शक्रेण पातितः ।
निपतन्प्रच्युतः स्वर्ग्गादप्राप्तो मेदिनीतलं । स्थितआसीदन्तरीक्षे स तदेतिश्रुतंमया ।
तत एव पुनश्चापि गतः स्वर्ग्गमिति श्रुतं । राज्ञा वसुमता सार्द्धमष्टकेन च वीर्य्यवान् । प्रतर्द्दनेन शिविना समेत्यकिलसंसदि ।

॥ जनमेजयउवाच ॥ कर्म्मणा केन स दिवं पुनः प्राप्तो महीपतिः । सर्व्वमेतदशेषेण श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः । २५४०
कथ्यमानं त्वया विप्र विप्रर्षिगणसन्निधौ । देवराजसमोह्यासी द्ययातिः पृथिवीपतिः ।
वर्द्धनः कुरुवंशस्य विभावसुसमद्युतिः । तस्य विस्तीर्णयशसः सत्यकीर्त्तेर्म्महात्मनः । चरितं श्रोतुमिच्छामि दिवि चेहच सर्व्वशः ।

॥ वैशम्पायनउवाच ॥ हन्त ते कथयिष्यामि ययातेरुत्तमां कथां । दिवि चेह च पुण्यार्थां सर्व्वपापप्रणाशिनीं ॥
ययातिर्न्नाहुषो राजा पूरुं पुत्त्रंकनीयसं । राज्येऽभिषिच्य मुदितः प्रवव्राज वनं तदा ।
अन्त्येषु स विनिक्षिप्य पुत्त्रान्यदुपुरोगमान् । फलमूलाशनो राजा वने स न्यवसच्चिरं । २५४५
शंसितात्मा जितक्रोधस्तर्पयन्पितृदेवताः । अग्नींश्च विधिवज्जुह्वन्वानप्रस्थविधानतः ।
अतिथीन्पूजयामास वन्येन हविषा विभुः । शिलोञ्छवृत्तिमास्थाय शेषान्नकृतभोजनः ।
पूर्णं वर्षसहस्रञ्च एवंवृत्तिरभून्नृपः । अब्भक्षः शरदस्त्रिंशदासीन्नियतवाङ्मनाः ।
ततश्च वायुभक्षोऽभूत्सम्वत्सरमतन्द्रितः । तथा पञ्चाग्निमध्ये च तपस्तेपे स वत्सरं ।
एकपादस्थितश्चासीत् षण्मासाननिलाशनः । पुण्यकीर्त्तिस्ततः स्वर्गे जगामावृत्यरोदसी । २५५०
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वण्युत्तरययात्युपाख्याने षडशीतोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

॥ वैशम्पायनउवाच ॥ स्वर्गतः स तुराजेन्द्रो निवसन्देववेश्मनि । पूजितस्त्रिदशैः साध्यैर्म्मरुद्भिर्व्वसुभिस्तथा ।
देवलोकं ब्रह्मलोकं सञ्चरन्पुण्यकृद्वशी । अवसन्पृथिवीपालो दीर्घकालमिति श्रुतिः ।
स कदाचिन्नृपश्रेष्ठो ययातिः शक्रमागमत् । कथाऽन्ते तत्र शक्रेण स पृष्टः पृथिवीपतिः ।

॥ शक्रउवाच ॥ यदा स पूरुस्तवरूपेण राजन्जरां गृहीत्वा प्रचचार भूमौ । तदा च राज्यं सम्प्रदायैव तस्मै त्वया किमुक्तः कथयेह सत्यं ।

॥ ययातिरुवाच ॥ गङ्गायमुनयोर्म्मध्ये कृत्स्नोऽयं विषयस्तव । मध्ये पृथिव्यास्त्वं राजा भ्रातरोऽन्त्याधिपास्तव । २५५५
अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरतितिक्षोर्व्विशिष्टः । अमानुषेभ्यो मानुषाश्च प्रधाना विद्वांस्तथैवाविदुषः प्रधानः ।
आक्रुश्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः । आक्रोष्टारं निर्दहति सुकृतं चास्य विन्दति ।
नारुन्तुदः स्यान्न नृशंसवादी न हीनतः परमभ्याददीत । ययाऽस्य वाचा पर उद्विजेत न तां वदेदुषतीं पापलोक्यां ।